

קה, שמוט גיגע בטעות. והטעות הזאת סיבכה אותו בהתנגשות עם ירדנים, ובטיול בארץ אויב, ובחטיפה ממועדון לילה (שם מופיעה הזמרת היהודיה-אנגליה, דליה, ז' משוחקת בידי ליאורה רימון, איריס לש-בפרי) ובעוד כמה הרפתקות שאינן כתובות בספרי הקודש. מובן שהסוף טוב, ופיסקה (משה סולו) וחברו שמיל, שיצא אחריו לח' פש אותו, חוזרים גיבורים, ויש גם צחוק וגם אקשן.

כמו שעובדיה אומר: "מה שמעניין אותי, זה שהאנשים יגידו שזה יופי!"

כוכבים

הריון

בוונציה

אחת הדמויות הבולטות בסרטו עטור הפרסים של לוקינו ויסקונטי מוות בוונציה, הוא נער שחדי בשם בירון אנדרסן, המגלם את דמותו של ילד בן 13 או 14, המעורר ביופיו המשולב, את היצר ההומוסקסואלי של מלחין תשוש, אשר בא לנסוש בעיר. בחיים, בירון אינו בן 14 אלא בן 16, יסה להפליא, אבל לפי כל חוקי שוודיה, עדיין קטין. לכן, לקראת ההסרטה, נשלח ה' נער, אשר תואר על-ידי רבים כ"מלאך של בוטיצ'לי שקם לתחייה", לבירת הצילומים באיטליה, בלוויית משגיחה המבוגרת ממנו בכמה שנים.

אחרי כמה שבועות חזרה המשגיחה, ב'

שחקן-בירון פריה, מלאך

גפה, לשוודיה. ולא סתם חזרה, אלא ב' הריון. מסתבר שהמלאך היפהפה והקסין אינו תמים כל-כך, ולא השתעמם בין צי' לום אחד לשני.

מה שמעוללים המלאכים, היום!

תדרין

תל-אביב

*** חילל כחול (תל-אביב, ארי צורת-הברית) — הצבא האמריקאי משמיד בשיטתיות שבטים אינדיאניים שלמים, ב' סרט שהשלכותיו האקטואליות במלחמת ויאט-נאם. סיום מסמך-שיער. סרט שחובה מוחלט לראותו.

** פרסי (בריהודה, אנגליה) — השתלת אברי-מין יוצרת שורה של בדיחות משעשעות, נוצרות מבלי להיות גסות, לא גאוני, אבל מבדר בימי קיץ לוהטים.

*** סיפורי ביאטריקס פטר (פריס, אנגליה) — מיועד להובבי באלט, ר' לילדים אשר יתנו כולם בודאי מן הכורז' אוגרפיה של גרדריק אשטון, מן המסיכות הנפלאות ומן הצילומים המעולים, בהם קמות לתחיה כל החיות המאכלסות את סיפורי הילדים של המספרת הבריטית.

*** בתו של רייאן (צפון, אר' צות-הברית) — סיפור-אהבה על רקע הת' קוממות אירלנד במלחמת-העולם הראשונה. צילומים עוצרי-נשימה, הרבה סצנות רגי' שות, במשך שלוש וחצי שעות.

*** הקיץ שחלק (זמיר, ארצות-הברית) — התבררם של ארבעה צעירים, בחופשת קיץ על חוף הים. רגיש ומשוחק היטב. הבמאי: פרנק פרי.

ג'ון וייט: מקאובי למהפכן

גיבוי אף לאחת מן הדעות שהוא מציג, מתלבט ומתחבט אבל אינו נוקט עמדה. אפילו דמותו של ג'ון וייט, ה' קאובי בחצות, אינה מצליחה לתת לסרט דמות מוגדרת.

פנתר בלי שיניים

המהפכן (סטודיו, תל-אביב; ארצות-הברית) — הרי לכם סרט לפי מיטב צווי האומה: כל-כולו זעקה פוליטית אחת גדולה. הציטטות מפורזות בו לאורך ולרוחב, וכולן מלומדות ומסובכות. קריאת-התגר נגד אי' הצדק הסוציאלי נשמעת בקולי קולות. בקיצור: כרוח שי' מושיית לסטודנטים חסרי-מוחה בארצות-רווחת.

גיבורו של הסרט הוא סטודנט, הרואה עצמו כבן המע' מד הנחות, אם כי הוריו נראים כבורגנים מכובדים לכל דבר, אם לא יותר מזה. הוא מתקומם נגד — לא ברור מה ולא ברור מדוע. הוא חי בארץ בלתי-מוגדרת, עם מש-טרה אלימה וצבא החונק את האישיות. בקיצור, מין תמי' צית שיטחית ודהויה לפרברי-העוני של לונדון או ניו-יורק. מאחר והסרט נעשה, כנראה, עבור "אנשי שלומנו", אין כל צורך, כמובן, להציג את העובדה שמישטר זה רקוב ופסול, מאחר וזה ברור לכל. מצד שני קשה לדעת מדוע מוצגים המהפכנים באור קצת מגוחך, כמסורפים לדבר, חסרי-קווה, או כאנשי-רוח המפריחים תיאוריות שאינן מובנות לאותם שעבורם מארגנים מהפכות. אבל פולי ויליאמס אינו גודאר. הוא אינו מעז לתת

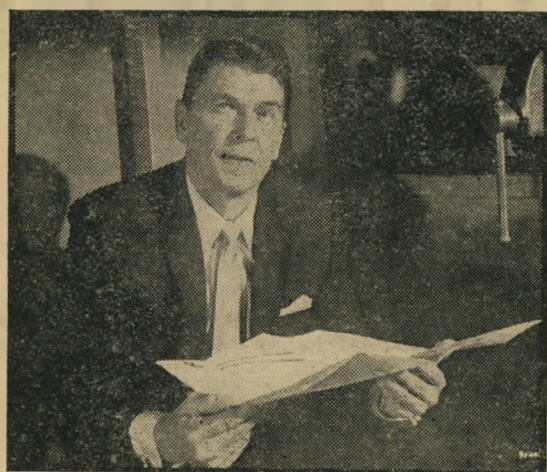
חברה למוות בע"מ

הרוצחים (אלבני, תל-אביב; ארצות-הברית) — במקור, זהו סיפור קצר של ארנסט המינג' וויי. אלמוני, שאין לדעת מי הוא, מסתגר בחדר עלוב, וממתין לשני רוצחים שנשכרו לחסלו. הוא אינו מנסה לברוח, להציל את חייו או להילחם בתוקפים.

על יסוד זה בנה הבמאי דון סיגל, עם התסריטאי ג'ורג' קון, סרט עלילתי שלם, שהתחלתו הסיפור של המינג'וויי, והמשכו סרט בלתי-רגיל, הנראה עד היום (ה') סרט נעשה כבר לפני שמונה שנים) מעניין ביותר ויוצא-דופן.

סיגל, מבעלי-המיקצוע המעולים של הוליווד, מגלה כאן יסודיות במלאכתו. גווגי המתכת של הצילומים, המבטים של שני הרוצחים ותנועותיהם, הקצב בו מתפתחת כל סצנה עד לשיאי-אלמות מוויזועים בסוף הסרט, הכל נעשה ביעילות המקפאה את הדם. ולבסוף, אם לי מארווין עוזר להעניק לסרט זה ייחוד משלו, הרי יש שחקן אחר שוודאי יעניין את הפוליטיקאים. הכוונה ל' ראש כנופיית השודדים בסרט, והנבל הגדול שבכולם. כאן

ריגן: שיא של זוועה

מגלם אותו רונאלד ריגן, באחד מתפקידיו האחרונים לפני היותו למושל מדינת קליפורניה.

יותר גרוע מפורנופיה

סוף שבוע (ירון, תל-אביב; דנמרק) — זאת אינה ביקורת, אלא אזהרה. כל מי שאינו הולך לקולנוע על מנת לישון, מוטב שידיר רגליו מקולנוע "ירון", לסרט זה, ויחשוך לעצמו עצבים ומחיר של כרטיס.

ואל תלך שבי אחרי אותה מודעת-פירסומת קוסמת, ה' מפתה את הציבור בטענה כי, "אחרי שנים רבות הסכימה הצנזורה להתיר את הצגת הסרט". כי מה ששכחה מודעה זו להכריז, הוא שהצנזורה התירה אותו, אבל רק אחרי שעברה עם מיספריים דרך הצלולואיד, לכל הכיוונים ה' אפשריים, והותירה מוצר מגוחך ועלוב.

הסרט, שהופק כבר לפני מיספר שנים, הוא סיפורם של שלושה וחצי זוגות (החצי הוא רווק מושבע, שחסיק להכיר אינטימית את כל הנשים האחרות בחבורה) בוילה על חוף הים. מכאן לא קשה להסיק שידובר בהחלפות בני-זוג, שיעמום חברת-השפע, ועוד נושאים מקוריים מסוג זה. אלא שבמקורו, מדבר הסרט בצורה גלויה על נושאים אלה, שבקנה-מידה של העבר, נחשבו לנושאים ביוזר.

אמנם, אין זה צודק לשפוט סרט לפי סריות שנותרו ממנו, אבל מצד שני, קשה שלא להסכים לדעתו של אחד

אזהרה, לא ביקורת!

הסדרנים בפתח הקולנוע, שטען: "כאן מדברים כל הזמן על מין, אבל שום דבר לא רואים."

סר מיני מיישושן. מישחק מעולה של גלגדה ג'קסון (בעלת האוסקר) ואוליבר ריד. *** הקיורתו של אזרח ה' עומד מעל לכל חשד (אודלי, איטליה) — קאפקה מתהלך בעולם המחשבים, כאשר מפקח-משטרה מבצע רצח בדם קר, והרשר' יות מוכנות להסתיר את המעשה, כדי לא להטיל צל של דופי במנגנון אותו מפעיל המפקח. קר, ציני ועשוי היטב.

הברית) — החיים על גדות המיסיסיפי ב' תחילת המאה, לפי סיפור של ויליאם סוק' גר, עם הרבה הומור ומישחק שובה-נפש של סטיב מקויני, רופרט קרוס (ידידו ה' כושף) והילד מיץ' פוגל.

*** נשים אוהבות (דון, אר' ג'יה) — העיבוד המוצלח ביותר לכתביו של ד.ה. לורנס, המתאר מאבק השתחררר' תם של ארבעה צעירים מדעות קדומות ומר'

*** רסיסי חיים (שדרות, אר' צות-הברית) — האמריקאי המתוסכל אינו מצליח למצוא את מקומו בחברה. סרט מעני' יין ויוצא-דופן, עם מישחק מרתק של ג'ק גיקולסון בתפקיד הראשי.

ירושלים

*** הפירחה (ירושלים, ארצות-